

[Socialministeren.]

det foreslået, at sparekassen for hvert barn kan bevilge en afdragsfri periode på indtil 6 måneder, der lægges til afviklingsperioden. Sådanne afdragsfri perioder kan dog højst gives i ialt 2 år. For § 3-lånene til studerende m. v. er disse regler dog ikke tilstrækkeligt smidige, og det foreslås derfor, at det udvalg, som bevilger disse lån, tillige efter et skøn i hvert enkelt tilfælde kan fastsætte særlige og mere lempelige vilkår for afviklingen. Hvis en låntager afgår ved døden, er der endvidere åbnet adgang for finansministeren til helt eller delvis at eftergive restgælden.

Da der ikke er stillet særlig sikkerhed for lånene, foreslås det, at ubetalte, forfaldne ydelser, det vil sige såvel renter og afdrag som eventuelt restgælden, i tilfælde hvor denne på grund af misligholdelser er forfalden til betaling, kan inddrives efter samme regler som personlige skatter. Reglerne for inddrivelsen fastsættes iøvrigt efter forhandling med finansministeren og Danmarks sparekasseforening, og det bestemmes samtidig hermed, under hvilke forhold inddrivelsen skal overgå til finansministeren.

Som jeg nævnte i begyndelsen af min tale, lægger socialministeriet afgørende vægt på, at der finder en almindelig oplysning sted om indkøb af gode og billige indboenstande, og dette vil naturligt kunne gøres i forbindelse med bosætningslånene. Til at tilrettelægge denne oplysningsvirksomhed foreslås nedsat et bosætningsudvalg på mindst 9 medlemmer, der beskikkes af socialministeren efter forhandling med ministeren for byggeri og boligvæsen. En del af medlemmerne indstilles af foreninger og organisationer, som i særlig grad må antages at være i besiddelse af sagkundskab på dette område. Udvalgets opgave vil blandt andet blive at tage stilling til, hvorledes man bedst kan fremskaffe passende møbler af forsvarlig kvalitet til en rimelig pris, og på hvilken måde man bedst kan vejlede de unge med hensyn til deres bosætnings- og opsparingsproblemer.

Ved at etablere et samarbejde med boligministeriet i dette oplysningsarbejde kan man samordne bestræbelserne for at indrette hjemmene på den mest hensigtsmæssige måde, både med hensyn til selve lejligheden og indboet.

I de senere år er der fra mange sider indenfor håndværk og industri vist interesse for bedre boligskik, men tiden er nu inde til, at der også fra det offentliges side gøres en indsats på dette vigtige felt.

Med enhver udlånsvirksomhed må der nødvendigvis være forbundet et vist tab. I

de normale tilfælde, hvor der har fundet en forudgående 2-årig opsparing sted, har sparekasserne været villige til at overtage $\frac{1}{5}$ af det eventuelle tab på de ydede lån, og det er derfor i § 2 foreslået, at statens garanti ved disse lån kun udgør $\frac{4}{5}$ af tabet. Låntagerne har nemlig her gennem den regelmæssige opsparing dokumenteret en sådan spareevne og -vilje, at sparekasserne har ment at kunne overtage en del af risikoen. En tilsvarende risiko har sparekasserne derimod ikke ment at kunne påtage sig for de lån, der ydes i henhold til lovforslagets § 2, stk. 2, det vil sige lån, hvor opsparingsperioden har været under 2 år, og ej heller for § 3-lånene, der ydes til personer, der på grund af særlige forhold såsom studier, arbejdsløshed og lignende ikke har kunnet dokumentere fornøden spareevne og -vilje. Risikoen for tab på disse lån påhviler derfor statskassen fuldt ud. Statskassen må endvidere ved en låntagers død bære det fulde tab ved eftergivelsen af restgælden, og en bestemmelse herom er derfor optaget i lovforslagets § 6.

Udgifterne i forbindelse med gennemførelsen af dette lovforslag vil, bortset fra de tab, der følger med udlånsvirksomheden, væsentlig komme til at bestå i renteudgifter. Da udlånsrenten efter forslaget ikke må overstige sparekassens sædvanlige indlånsrente med mere end 1 pct., vil statens udgift for hvert lån normalt beløbe sig til 3 pct., idet den almindelige indlånsrente for tiden i de fleste sparekasser udgør 4 pct. Det er naturligvis ikke muligt med sikkerhed at udtale sig om, i hvilket omfang adgangen til at opnå bosætningslån vil blive udnyttet, men efter en i socialministeriet foretagen skønsmæssig beregning vil de samlede lånebeløb, hvis de gennemsnitlige lån kommer til at ligge på 2 000 kr., antagelig beløbe sig til 25 mill. kr. det første år, stigende til ca. 60 mill. kr. det femte år, for derefter at falde til ca. 45 mill. kr. det elfte år. Statens hertil svarende udgift vil med en rente for staten på 3 pct. — og under de omtalte forudsætninger — blive 750 000 kr., 1 800 000 kr. og 1 350 000 kr. årlig for henholdsvis 1., 5. og 11. år.

Det er mit håb, at ungdommen, der skal sætte bo, igennem denne lov om bosætningslån vil få en værdifuld håndsrækning, således at hjemmene kan bygges op på en sund økonomisk basis og lånene kan afvikles på rimelige vilkår, hvor hensyn tages til de forhold, der kan komme til at foreligge for den enkelte familie. Det er også mit håb, at den vejledning om en praktisk og god indretning af hjemmene, som tænkes knyt-